

Per.
Lat
020

Moderator (szerkesztő) ephemeridis IOSEPHUS WAGNER DR. Budapest, XI., Lágymányosi-utca 20. szám (telephon: 68—6—34), ad quem epistulae et manuseripta mittantur.

Administrator (kiadó) ephemeridis ALEXANDER REGÉNYI, Budapest, VII., Barcsay-utca 5. szám (telephon: 49—2—15) ad quem pecuniae quaecunq;ue dirigantur. (Postatak. cseksz. 57.292.)

Prodit Budapestini decies in anno. Pretium subnotationis an. 1934—35. est pro Hungaria 3 pengő; pro exteris nationibus 4 pengő.

Franciscus Rákóczi 1735—1935.

Hoc anno a. d. VI. Idus Apriles ducentisimus circumactus est dies, quo Franciscus Rákóczi II. gloriosissimus Transylvaniae princeps fere sexagenarius¹ in oppidulo Rodosto e vitā excessit, qui dies a cunctā Hungarorum natione cum vero animi sensu ac sincero ubique² celebratur. Etenim Franciscus Rákóczi II. in longissimo clarorum Hungariae virorum ordine ob singularem³ animi magnitudinem praecipuum atque illustrem obtinet⁴ locum semperque in eum tamquam in splendidissimam acerrimi libertatis⁵ vindicis⁶ intuemur⁷ speciem.⁷ In hoc viro fuit candidissimus⁸ amor patriae animo penitus infixus, religio ac pietas erga

Fr. Rákóczi (pinxit Adamus Mányoki).

Deum non illa fucata⁹ et simulata,¹⁰ verum germanissima¹¹ et in medullam¹² imam¹² inclusa. Iam vero quotusquisque est, quin huius viri commoveatur animi¹³ constantiā,¹³ quā inter pacis condiciones sibi oblatos amplissimos honores repudiavit? Quis non admiretur hunc, qui reiectis pacis¹⁴ legibus¹⁴ sibi non convenientibus, posthabitis¹⁵ immensis divitiis, spretis summis opibus patriae¹⁶ solum¹⁶ vertens¹⁶ sibi ipse exilium consciverit¹⁷ nunquam rediturus

¹ 60 éves korában ² mindenütt ³ kiváló ⁴ foglal el ⁵ szabadsághős ⁶ tekintjük ⁷ eszménykép ⁸ tiszta ⁹ fitogatott ¹⁰ tettett ¹¹ valódi ¹² szíve (velő) mélyébe ¹³ lelki erő ¹⁴ békefeltételek ¹⁵ lemondva ¹⁶ hazája földjét otthagya ¹⁷ szánta el magát.

aerumnasque¹⁸ perpessus gravissimas? Talis ac tanti viri memoria nunquam obliterabitur¹⁹ nec ex animis vere Hungaricis unquam elabitur.²⁰

Infra posuimus eam particulam Confessionium Rákóczianarum, quā quomodo Rákóczi Sárosini captus sit, narratur. Confessionibus Franciscus Rákóczi II. ipse a S. Augustino exemplo²¹ capto²¹ vitam suam Latine conscripsit suāque manu exaravit.²²

In Confessionibus Rákóczi non antiquā, sed suae aetatis utitur Latinitate, illā quidem vivā et vividā,²³ cuius amabili²⁴ volubilitate²⁵ legentium animi iucunde deleniuntur.²⁶

Principis Francisci II. Rákóczi Confessiones.

Budapestini, 1876. (Pag. 104—106.)

Ieiunium²⁷ quadragesimale²⁷ imminentibus festis paschalibus transegi²⁸ Munkácsini; et quia hora castigationis²⁹ meae appropinquabat, contemptis itinerum difficultatibus ab extraordinario aquarum³⁰ diluvio³⁰ causatis³¹ statui uxorem Sárosini valetudinariam³² relictam invisere³³ et ibi paucis diebus moratus verna³⁴ tempora venationibus destinata Szerencsini consummare;³⁵ et propterea maiorem aulae meae partem levi³⁶ custodiae³⁶ corporis³⁶ mei manu³⁶ cum paucis aulicis³⁷ ad latus meum assumptā e medio itinere, illuc praemisi cum impedimentis³⁸ et ipse deflexi Sárosinum. Adorans in humilitate cordis admiror ego haec scribens invisibilem manum Tuam, o cuncta disponens³⁹ et regens providentia,⁴⁰ mente pervolvens⁴¹ audacem caecitatem meam, quā ductus pericula huius itineris contemnebam, aquarum⁴² torrentes⁴² natantibus⁴³ carpento⁴³ praeiunctis⁴³ equis,⁴³ vix rotis fundum⁴⁴ attingentibus transibam ruptis⁴⁵ pontibus⁴⁵ alioquin⁴⁶ inpervios.⁴⁷

Superatis periculis incolumis perveni Sárosinum, ubi convalescentem reperi uxorem et sub vesperam cartifoliorum⁴⁸ lusu⁴⁸ tempus terenti redditae⁴⁹ fuerunt mihi litterae sororis meae, cum quibus tabellarius⁵⁰ ob torrentium inundationem sat longo tempore circumvagans⁵¹ me Munkácsini quaesiverat, per quas notificaverat⁵² mihi se Viennā recepisse litteras, quibus perscriptum fuit Longuevallium⁵³

Viennā abeuntem Lincii arestatum⁵⁴ et reductum fuisse et apud ipsum perniciosas Magnatum Hungarorum fuisse deprehensas⁵⁵ litteras, ex quibus unam viso periculo ipsemet devoravit. Non repetam Domine, describere diversa pathemata⁵⁶ animi,⁵⁶ quae me in⁵⁷ instanti⁵⁷ haec legentem obruerunt.⁵⁸ Ea⁵⁹ immutato vultu celavi⁶⁰ mecum ludentibus⁶¹ Germanis officialibus.⁶² Sed insipido⁶² lusui brevi fine imposito anxio animo ad Te recurrens⁶⁴ quid facto opus, petebam consilium; iam enim mihi fugam in vicinam Poloniam suadebat futurorum⁶⁵ praevisionem,⁶⁵ sed parati⁶⁶ aeris⁶⁶ defectus⁶⁷ praepediebat⁶⁸ iter; iam fidelitas Longuevallii per litterarum ab eo devoratarum⁶⁹ famam⁶⁹ sperare⁶⁹ et subsistere⁶⁹ iubebat spe⁷⁰ lactante⁷⁰ nihil Imperatorem alioquin⁷¹ multis ex signis benevolum et aulam eius favorabiliter et amice erga me dispositam,⁷² praecipitaturum.⁷³ Confirmabat me in hac opinione duarum septimanarum⁷⁴ mora, quae a capto Longuevallo intercessit;⁷⁵ denique Tuā dispositione,⁷⁶ o bonitas infinita, effectum⁷⁷ est, quod eventum rei dubius⁷⁸ exspectare statuerim et brevi horis vespertinis succedentibus⁷⁹ ad quietem corporis me disposuerim,⁸⁰ sed inter millenas⁸¹ cogitationes fluctuans animus repulso somno plus humanis inhaerebat consiliis, quam Tuum⁸² petiit auxilium; simu-

¹⁸ győtrő gondok ¹⁹ elhomályosul ²⁰ eltűnik ²¹ mintaképeül választva ²² leírta ²³ élénk ²⁴ kedves ²⁵ gördülékenység ²⁶ elbűvöli ²⁷ negyvennapit bőjt ²⁸ töltöttem el ²⁹ vezeklés ³⁰ árvíz ³¹ okozott ³² betegen fekvő ³³ meglátogatni ³⁴ tavaszi ³⁵ eltölteni ³⁶ kis testőrcsapat ³⁷ udvari nép ³⁸ poggyász ³⁹ intéző ⁴⁰ gondviselés ⁴¹ átgondolva ⁴² a rohanó hegyi vizeket ⁴³ amikor a kocsiba fogott lovak a vízben úsztak ⁴⁴ a víz feke ⁴⁵ mivel a hidak leszakadtak ⁴⁶ azonkívül ⁴⁷ járhatatlan (t. i. torrentes) ⁴⁸ kártyázás ⁴⁹ kézbesítették ⁵⁰ levélvivő ⁵¹ kerülő utakon járva ⁵² tudósított ⁵³ Longuevallius litteras Rákóczii ad XIV. Ludovicum Gallorum regem de inundo contra Viennensem aulam foedere datas Parisios perlaturus Rákóczio prodito aulae Viennensi exhibuit ⁵⁴ letartóztatták (franciás latin szó) ⁵⁵ elcsípett ⁵⁶ lelki szenvedés ⁵⁷ abban a pillanatban ⁵⁸ megrohantak ⁵⁹ t. i.: *pathemata* ⁶⁰ eltitkoltam ⁶¹ kártyázó ⁶² tiszték ⁶³ izetlen, unalmas ⁶⁴ (Istenhez) folyamodtam ⁶⁵ a következő események előrelátása ⁶⁶ készpénz ⁶⁷ hiány ⁶⁸ akadályozta meg ⁶⁹ (növéremnek) abból a tudósításából, hogy Longueval az egyik levelet lenyelte, a megbízhatóságára következtettem és ezért reményt merítettem és maradásra szántam el magam ⁷⁰ táplált a remény ⁷¹ más-különb ⁷² viseltetett ⁷³ gyorsan dönteni ⁷⁴ hét ⁷⁵ telt el ⁷⁶ rendeléséből, végzésed folytán ⁷⁷ történt ⁷⁸ bizonytalanságban élve ⁷⁹ beállt az esti óra ⁸⁰ szántam el magam ⁸¹ ezer meg ezer gondolat között hánykolódva ⁸² t. i. az Isten.

latā tamen quiete cubabam, dum die 28. Aprilis circa secundam horam noctis ad insolitum strepitum, quem in cameris, per quas ad cubiculum nostrum adeundum erat, excitatus⁸³ aures erexeram, vere⁸⁴ secundam portam aperiri canis mei venatici latratu distincte⁸⁵ audivi; et hoc rumore⁸⁶ excitata uxor quoque vocabat camerariam⁸⁷ et ipse ego ad lustrandam⁸⁸ rumo-

et exemplo iam simulatā⁹⁹ innocentia⁹⁹ et securitate⁹⁹ animi⁹⁹ voluntatem Imperatoris expetebam, quam mihi officiales denunciavere dicentes se habere in mandatis,¹⁰⁰ ut Eperjesinum, vicinam civitatem, milite¹⁰¹ Germano praesidiatam,¹⁰¹ ducerer datā morā, ut carpento equi praeiungerentur et ipse pro solito vestibus induerer adhibitīs aulicis meis et

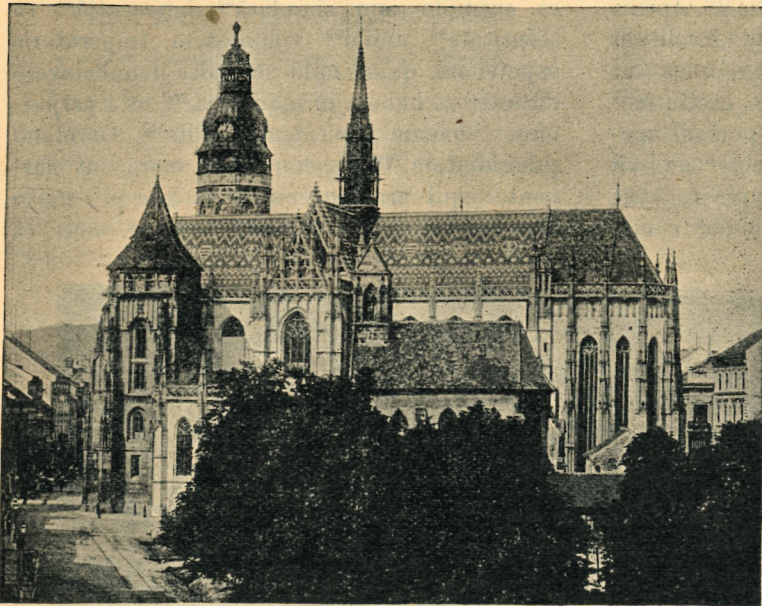
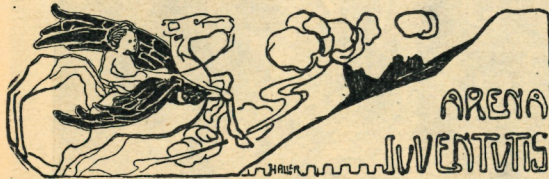

Rákóczi comprehenditur (pinxit Iul. Benczur).

ris causam e lecto surgere parabam, sed ecce vicinam lecto ianuam violento ictu aperiri et duos mihi, notos e legione Salmensi centuriones⁸⁹ candelā⁹⁰ et attractis⁹¹ brevioribus sclopis,⁹² qui illico circumdedere lectum et me nomine Imperatoris incaptivatum⁹³ denunciavere. Sed Tu, o aeterna misericordia, quae hunc praevisum, sed insperatum disposuisti⁹⁴ eventum, non defuisti mihi, sed contra⁹⁵ adversa⁹⁵ et indignum⁹⁶ statui⁹⁶ meo⁹⁶ procedendi⁹⁶ modum⁹⁶ confirmasti animum et reddidisti intrepidum; anxietatibus successit⁹⁷ quippe fortitudo et patientia, quā instructus iam vehementiores uxoris querelas sedabam;⁹⁸ verbis

famulis. Iam matutinum¹⁰² apparere incepit crepusculum,¹⁰² dum carpentum conscendi. Nec ullae preces separare poterant a me uxorem, quae officialibusque invitis comitata est et sic in praefatam¹⁰³ civitatem populo mihi addictissimo¹⁰⁴ ad triste spectaculum affluente et passim lacrimante inductus fui. *Carolus Acs.*

⁸³ felszerkenve ⁸⁴ valóban ⁸⁵ világosan, jól ⁸⁶ zaj ⁸⁷ komornáját ⁸⁸ kipuhatólására ⁸⁹ százados ⁹⁰ gyertya ⁹¹ felhúzott ⁹² puska ⁹³ letartóztatottnak ⁹⁴ elrendelted, intézted ⁹⁵ a szerencsétlenséggel szemben ⁹⁶ állásomhoz méltatlan eljárási móddal szemben ⁹⁷ felváltotta ⁹⁸ lecsillapítottam ⁹⁹ ártatlanságot és lelki nyugalmat erőltetve magamra ¹⁰⁰ az a megbízatásuk ¹⁰¹ őrséggel megrakott ¹⁰² hajnali szürkület ¹⁰³ az említett ¹⁰⁴ odaadó.

Aedes cathedralis⁷ Cassoviae.**De turture.¹**

Olim, cum Iesus terra moratus esset, accidit, ut in silva quadam acquiesceret. Dum Petrus coenam comparabat, Iesus sub arbore consedit, et spectabat avēs volantēs. Vidit interim turturem, qui magnā diligentīā alebat pullōs² suos. Iesus oblitus famis spectabat turturem, donec Petrus ad cenam invitavit. Tunc benedixit turturi et cum turtur ad manum eius advolavisset, permulcebat³ collum avis Iesus et ecce collare⁴ atrum erat in collō eius, quod ex eō tempore turturēs semper gerunt.

Ladislav Miháicsik,
disc. IV. cl. gymn. univ.

De calva Shakespearii.⁵

(Yolland-Kundt Angol nyelvkönyv: Shakespeare's skull.)

Nundinae⁶ sunt et praeco⁷ calvam demonstrat. «Haec est — inquit — calva Shakespearii.» Quidam spectatorum adstans se id non credere dicit, quod Shakespearius magnum habuerit caput, illam autem calvam parvam esse. Mul-

tudo ridet, sed praeco haud perturbatus⁸ exclamat: «Ego quoque scio haec omnia, sed hoc quod videtis, tum caput eius fuit, cum puer erat.»

Eug. Keller
disc. VIII. cl. gymn. Em.
Wagner, Rákospalota.

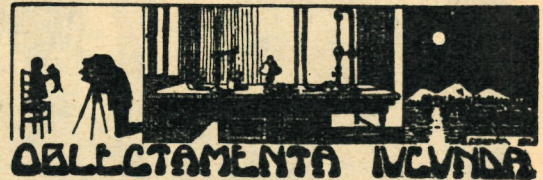
Mus et mus⁹ rattus.⁹

(Fabula Andreae Fáy.)

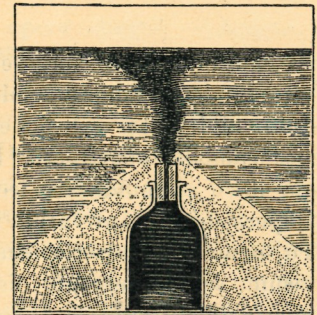
— Nescio, quid sentiam in me ipso, si felem video — dixit mus parvus muri ratto⁹ — mystacem¹⁰ eius ferre¹¹ non¹¹ possum,¹¹ odor mihi taedium¹² affert¹² vel aliquis discrepantia¹³ naturalis est inter nos, sed gaudeo, si felem non video.

— Timor est illud, amice, timor — respondet subridens¹⁴ mus rattus — et nihil aliud!

¹gerlice ²fióka ³megsimogat ⁴nyakörv ⁵koponya
⁶vásár ⁷kikiáltó ⁸anélkül, hogy zavarba jött volna
⁹patkány ¹⁰bajusz ¹¹nem szenvedhetem ¹²undorít
¹³ellentét ¹⁴mosolyogva.

De monte in poculo ignem evomente.¹

Complures sunt in terrā hominibus notā montes ignem vomentes, quorum nomina et vos nosse constat. Quorum montium minimum autem vosmet ipsi potestis oculos oblectandigratiā haud difficulter constru-

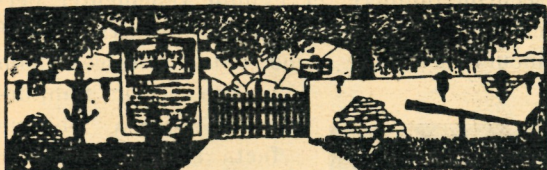

ere, quae praescribimus, facturi:² in lagoenā³ parvā vinum infundite rubrum ita, ut lagoenae exitus cortice⁴ recludatur; cortex perforari⁵ de-

¹tűzhányó ²ha megcsináljátok ³palack ⁴parafadugó
⁵kifúr.

bet. Lagoenam parvam sic praeparatam in vasis⁶ vitreis⁶ collocamus circumdamusque luto⁷ montem imitantes. Demum haec omnia in aquam demergimus. Quoniam aqua vino gravior est, lagoenam penetrabit ex ea rubrum vinum exprimens; quare speciem⁸ praebet⁸ montis ignem vomentis. *Guil. Boros.*

⁶ üvegedény ⁷ agyag ⁸ azt a látszatot kelti.

LECTARIUS MINIMIS.

Flores Francisco Rákóczi!

(Tibor et Zoltanus colloquuntur.)
Scripsit *Desiderius Bielek.*

Z.: Salvē, Tibor cārissimē!

T.: Tu quóque sálve, Zóltané!

Z.: Iam anno plus¹ nōn vídi tē.

Quo curris tam ōcissimē?²

T.: Calent³ iam sōlis rádii,
flōrent in hortō flōsculi.⁴
Flōrēs lēgam⁵ in cālāthum,⁶
syringam,⁷ flāvum cytisum,⁸
galanthum,⁹ írim,¹⁰ tulipam¹¹
et hyacinthum,¹² primulam¹³
odōrātamque violam.¹⁴

Z.: Quam laeta tua faciēs¹⁵
Quid flōribus tu faciēs?

T.: Flōrēs collectos mātri do,
domi¹⁶ fenestram¹⁷ decōrō. (Z. quatit¹⁸ caput.)
Suadēre¹⁹ vis mī²⁰ aliud?

Nē torseris²¹ tuum caput!
Mātercula flōrēs amat,
ā mē eōs accipiat...²²

Z.: Māterculam, scio, amās,²³
flōrēs tu illi afferās,
sed aliās,²⁴ sed aliās!

Z.: Nunc annus ducentēsimus,²⁵
Rákóczi cum²⁵ est mortuus,
pro sanctā libertāte quī
pugnāvit corde, mente, ví,
affictae²⁶ nostrae patriae
recrudescēte²⁷ vulnere.
Ex Turciā²⁸ domum dēductus²⁹
in urbe «Kassa» est sepultus.
In aede,³¹ ubi positus,³²

sepulcrum cāret³³ flōribus.
Eōne³⁴ flōrēs mittimus?³⁴

T.: Madēscunt³⁵ mihi palpēbrae,³⁶
in mentem sí vēnit,

quam mutila³⁷ Hungaria
nōbis remanserit...

Urbs, «Kassa» nunc nōn nostra est,
mitti eō³⁸ flōs nōn potest.

Budae, Pestini³⁹ utinam
sepultus esset is,
sepulcrum eius sternere⁴⁰
possēmus flōsculis,
rīgāre⁴¹ lacrimis.

Z.: Et hoc fiet.⁴² En brevī iam
habēbimus hic statuam
auctōre et suasōre
nostrō Gubernatōre,
et, quod dēbētur⁴³ quam-pridem,⁴³
ex aere hic effigiem
in Kossuthi forō⁴⁴
pōnent Rákócziō.
Tum statuam adībimus⁴⁵
bāsimumque⁴⁶ pulchris flōribus
largē⁴⁷ ornābimus.

T.: Immō⁴⁸ — iuvābit nōs Deus,
— haud vāna⁴⁹ haec fīdēs,⁵⁰ —
certē⁵¹ recuperābimus⁵²
Hungariae finēs.
Rákóczi urbs, «Kassa», tum
sacer fiet locus,⁵³
sepulcrum — nudum⁵⁴ nōn erit⁵⁴
Hungarōrum flōribus...⁵⁴
Flōrum ibi fasciculus⁵⁵
— faxit⁵⁶ et hoc⁵⁷ Deus —
nōn dēerit⁵⁸ meus.

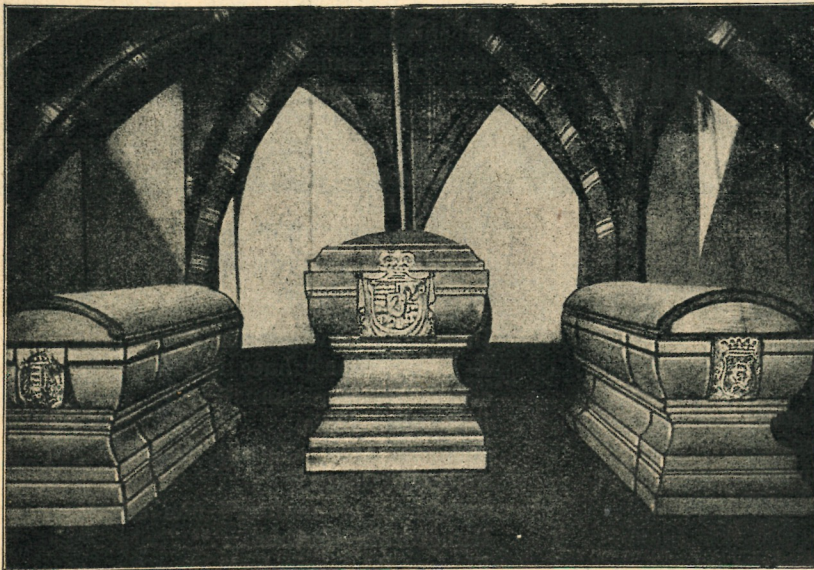
(Flores colligunt et suae quisque matri perferunt.)

¹ több mint egy éve ² oly villámgyorsan ³ melegek
⁴ a virágo(cská)k ⁵ szedek majd ⁶ a kosaramba ⁷ orgonát
⁸ sárga aranyesőt ⁹ hóvirágot ¹⁰ kék lilomot ¹¹ tulipánt
¹² jácintot ¹³ kankalint ¹⁴ illatos ibolyát ¹⁵ arcod ¹⁶ ott-
hon ¹⁷ az ablakot ¹⁸ fejét rázza ¹⁹ tanácsolni ²⁰ mihi =
nekem ²¹ ne törd (másan) ²² hadd kapja ²³ szereted ²⁴ de
máskor ²⁵ most van 200 éve, hogy ²⁶ szegény, bajsújtotta
²⁷ amikor kiújult ²⁸ Törökországból ²⁹ ünnepélyesen haza-
hozott és ³⁰ szándékosan magyarul mondja a nevét
(latin neve Cassovia) ³¹ is a domban ³² ahol nyugvóhelye
van ³³ nélkülözi, nincs rajta virág ³⁴ odaküldjük-e
³⁵ ázik ³⁶ a szemem (pillája), könnyek lepik el ³⁷ mily
csonkán ³⁸ oda ³⁹ Budán, Pesten ⁴⁰ teleszórhatnók ⁴¹ ön-
tözhetnők ⁴² meglesz ez is ⁴³ ami már mily régi tartozá-
sunk ⁴⁴ a Kossuth-téren ⁴⁵ odazarándoklunk a szoborhoz
⁴⁶ a talapatát ⁴⁷ bőségesen ⁴⁸ sőt ⁴⁹ nem üres, csalóka
⁵⁰ e hitem ⁵¹ bizonynal ⁵² visszaszerezzük ⁵³ szenthelyünk
lesz nekünk ⁵⁴ nem lesz híjával a virágoknak ⁵⁵ az én
virágcsokrom ⁵⁶ tegye meg, adja meg ⁵⁷ ezt is ⁵⁸ (nem
fog hiányozni) ott lesz.

Spiritus vitro inclusus. (2.)

Fabulam Grimmianam Latine vertit G. Kaul dr.

Iam discipulus ad patrem rediturus erat, sed spiritus flebili gemitu exclamavit: «Ah, patere me exire, patere me exire!» At discipulus negavit se quemquam soluturum esse, qui semel vitae suae insidiatus esset. — «Si me liberaveris», inquit spiritus, «tibi tantum dabo, ut per totam vitam satis habeas.» — «Minime», respondit discipulus, «immo tu me decepturus esses,¹ sicut antea.» — «Visne opportunitatem

Sarcophagus medius ossa Francisci Rákóczi Helenaeque Zrínyi, dexter praefecti aulae, Nicolai Sibrik, laevus comitis Antonii Esterházy continet.

optimam corrumpere?» inquit spiritus. «Non iam tibi insidiabo, sed maximo praemio te officiam.» Tum discipulus secum cogitavit: Audebo; fortasse iste promisso² stabit; ² malo³ afficere³ me non poterit. Sublato obturaculo spiritus escendit, sicut antea et expansus et auctus est, tamquam gigas. «Nunc praemium accipito», inquit, cum discipulo linteolum⁴ praeberet, quasi emplastrum,⁵ quotiens altera lacinia⁶ vulnus obleveris, sanabitur; quotiens altera lacinia chalybem⁷ vel ferrum obleveris, in argentum vertetur.» — «Quod mihi prius experiendum est», inquit discipulus. Ad arborem accessit, corticem⁸ securi scidit, altera lacinia emplastri oblevit; statim clausus et

sanatus est. «Vera sunt, quae dixisti», inquit spiritui, «nunc discedere possumus!» Postquam gratias egerunt, et spiritus pro liberatione et discipulus pro donis, ille ad patrem rediit.

«Ubinam vagatus es?» inquit pater, «cur laboris oblitus es? Nonne antea dixeram te nihil proficere posse?» — «Aequo animo es, pater! Praetermissa compensabo.» Et quasi arborem quandam caesurus filius emplastro securim oblinere⁹ et lignum vehementer percutere;⁹ sed ferro in argentum verso acies¹⁰ incurvata est. — «Ohe, pater, adspice, quam

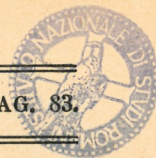
malam securim mihi dederis: quam obliqua facta sit!» Tum pater perterritus: «Ah, miser, quid fecisti? Nunc mihi pretium securis solvendum est; istud commodum ex labore tuo capiam!» — «Absiste moveri», inquit filius, «ego iam pretium securis ipse solvam!» — «O stultissime, unde solves? Nihil habes, nisi quod tibi dero; istae quidem sunt praestigiae¹¹ scholasticorum,¹² quas in animo habes; sed ligna caedendi imperitissimus es!»

Paulo post discipulus: «Ita est», inquit, «re vera nihil iam labo-

rare possum; ab opere diurno cessemus!»

«Quorsum istud¹³?» inquit ille, «an putas me compressis manibus sedere velle sicut te? Mihi iam laborandum est; at tu facesse hinc, abi domum!» — «Pater, equidem primum in hac silva sum; solus viam non reperiam; age, sis mecum!» Et quod ira defervuit,¹⁴ patri tandem persuasum est, ut una cum filio domum iret. Ibi ad filium: «Vade», inquit, «vende securim corruptam, vide, quid accipias!» Filius securim comprehensam in urbem ad aurificem

¹ be akarnál csapni ² szavának áll ³ bántani ⁴ vászonkendő ⁵ flastrom, tépés ⁶ csúcske ⁷ acél ⁸ kéreg ⁹ inf. hist. ¹⁰ éle ¹¹ szemfényvesztés ¹² diák ¹³ Mire fog ez vezetni? ¹⁴ lecsillapodott.

portavit, qui, postquam probavit et in statera¹⁵ posuit, illam quadringentorum nummorum esse dixit; tot se praesentes habere negavit.

Discipulus ait daret ille, quod haberet; reliquam pecuniam se illi mutuam daturum. Aurifex ei trecentos nummos dedit; centum debuit. Deinde discipulus domum reverti⁹ et patri dicere:⁹ «Pater, habeo pecuniam; iquaere e vicino, quid poscat pro securi». Senex pretium indicavit. Filius: «Da», inquit, «ei duplum; id satis erit. En, habeo pecuniam superfluam». Et cum patri centum nummos daret, promisit illi pecuniam nunquam defuturam esse; viveret¹⁶ ille tam laute, quam vellet. — «Pro, Deus optime», inquit senex, «quomodo istas divitias adeptus¹⁶ es?» Tum ille ei narravit, quomodo omnia facta essent et ipse fortunā confisus tam largam praedam abstulisset.

Reliquā sumptā pecuniā iterum in academiam profectus discere perrexit et cum emplastro suo cuncta vulnera curare posset, clarissimus medicus totius orbis terrarum factus est. (Finis.)

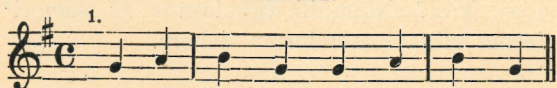
Sollemnia¹ Horatiana. Quia in Hungaria Horatius semper maximo favore² florebat,² scholae nostrae non praetermittunt, quin bimillen-

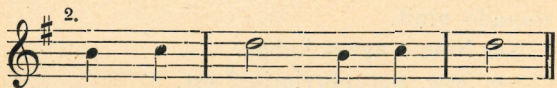
¹⁵ mérleg ¹⁶ felszólító móddal fordítsd ¹⁶ szerezted.

Moderato.

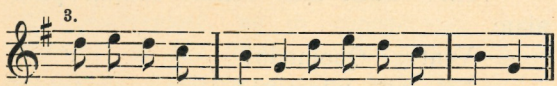
Canon.

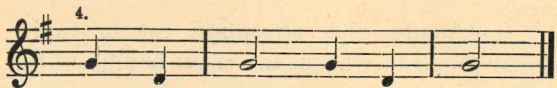
Nōn-ne dor-mis? Nōn-ne dor-mis,

Frā-ter mī, frā-ter mī?

Mā-ne mā-ne tin-nit, mā-ne mā-ne tin-nit,

Aes tin-tin-nā-bu-li.

nium Horationum rite celebrent. In imagine nostrā clausula³ sollemnium in memoria Horatii a discipulabus thygatrogymnasii regii Hungarici Budapestinens «Maria Teresia» celebratorum catervam⁵ virginum circum hermam⁴ poëtae speciose⁵ dispositam⁵ ante oculos ponit. Discipulae declamationes, cantus choreasque⁶ sub dr. Valeria Sényi atque Teresia Kiss magistris edoctae⁷ omnibus spectatoribus maxime placuerunt.

Sollemnia etiam aliarum scholarum iam nobis nuntiabantur, cum autem in fasciculo X. mense Iunio de ceteris similibus ludis Horatianis relaturi⁸ simus, scholae rogantur, ut quam primum nuntios huius generis photographiasque publicandi causa nobis mittant.

¹ ünnepély ² népszerűségnek örvendett ³ zárójelenet ⁴ mellszobor ⁵ festői elrendezésű csoportozat ⁶ kartánc ⁷ betanít ⁸ beszámol.

Quattuorviri⁹ violonistae⁹ Waldbauer-Kerpely nuper celebraverunt diem anniversarium XXV. primi certaminis¹⁰ musici.¹⁰ Quamquam bellum gentium, revolutiones et discrimen¹¹ oeconomicum¹¹ rei musicae haud favebant, post quartettum⁹ conditum in 600 certaminibus musicis publicis quattuorviri in primis auctores Hungaricos (Bartók, Kodály, Dohnányi etc.) per totam Europam propagando optime de arte patriā meruerunt. Sed neque auctores classicos neglexerunt, quorum maximum, Beethovenium in 485 certaminibus musicis interpretati sunt, recentiores auctores quoque omnes contenti perfectā quattuorvirorum arte erant, sic *Debussy*; cum primo audiret eos

amplexus est. In imagine nostra columina¹² quartetti, primarius¹³ *Emericus Waldbauer* et violoncellista *Eugenius Kerpely* sedent, inter quos stat *Ioannes Temesváry*, quartus est *Egon Kronstein*.

Germani exercitum augment. Cum nationes victrices ne nunc quidem copias, quemadmodum in pactionibus¹⁴ Versaliensibus¹⁴ promissum erat, minuerent, Germani declaraverunt neque se diu in statu inferioritatis mansuros, sed exercitum aucturos esse, patriam enim contra hostes inopinate impetum facientes defendi non posse. Quae cum ita sint, speramus fore, ut Nationum Societas etiam ceteris victis, Austriae, Bulgariae nobisque concedat, ut exemplum Germanorum imitemur.

Parlamento (senatu) Hungarico dimisso delegati novi, dum haec scribuntur, creantur. Maioritatem denuo factio, quae usque adhuc gubernium habebat, Unitatis Nationalis sibi

comparavit, quae sola maior facta est, quam ceterae factiones cunctae, quarum nomina sunt: factio agricolarum¹⁶ parvorum, factio christiano-socialis, factio nationalis liberalis, factio democratica socialis, legitimistae et neutrales.¹⁷

Novus status reipublicae in Polonia. Iam etiam praesidi Poloniae certaminibus factionum modum¹⁸ statuendum¹⁸ esse visum est.¹⁹ Ita salus reipublicae non multis delegatis litigantibus, sed paucis prudentibus primoribus curae erit.

Cursus publicus²⁰ aëronauticus²⁰ in Batavia adeo in gratiam hominum venit, ut administrator postalitatis epistolas omnes ad exterarum nationum, quibuscum commeatu²¹ aëronauticus sustineretur, sine pretio²² accessorio²² mitti iuberet.

⁹ vonósnégyes ¹⁰ hangverseny ¹¹ gazdasági válság
¹² támasz ¹³ első hegedűs ¹⁴ versaillesi szerződés ¹⁵ országgyűlést feloszlat ¹⁶ gazda ¹⁷ pártonkívüli ¹⁸ mértéket szab ¹⁹ jónak lát ²⁰ légi posta ²¹ közlekedés ²² pótdíj.

Iocosa.

— Quam elegans es! Fortunā¹ prosperā¹ uti¹ videris.

— Elegans, sum, amice. Sed omnia mihi debeo.

— Tibi? Nonnulli fabulantur te sartori² decem milia sesterciorum debere.

*

— Patri meo pecunia cadit de coelo, quando pluit.

— Nonne agros habet?

— Non, parapluiarius³ est.

— Ah! Patri meo ventus conflatur pecuniam.

— Ventus? Quomodo?

— Est enim vitrarius.⁴

*

— Quanto plus phosphori est in capite, tanto magis intelligens invenitur homo — affir-

¹ nagyon jól megy a dolgod ² szabó ³ esernyős ⁴ üveges.

mat quidam in societate. Intelligentissimi sunt ideo . . .

— Flammifera,⁵ concludit alter inter risum ceterorum.

Colomannus Gáldy.
disc. IV. cl. gymn. univ. Bp.

*

Iudex testem exaudit: — «Modo id dicas, quod ipse vidisti aut audivisti, ex auditu⁶ compta⁶ non. Intellexisti me?»

— Intellexi.

— «Nomen?» — Stephanus Hollós.

— «Quando natus es?» — Excusabis, hoc modo ex auditu scio! — respondet testis.

*

Paulus: Pater et ego omnia scimus.

Stephanus: Si tam prudens es, dic mihi, ubi Asia sit!

Paulus (post brevem cogitationem): Hoc pater scit.

Georg. Weisz
disc. VII. cl. gymn.

*

— Quot annos natus es amice?

— Iam peregi annum vicesimum. Et tu?

— Ego quoque vicesimum agerem, si duos annos non aegrotavissem.⁷

*

Mater: Tu abstulisti crustula⁸ ex armario?

Puerulus: Donavi ego illa puero cuidam misero, ne fame periret.

Mater: O te cordis optimi puerum! Et dic anima carissima, quis fuerit ille?

Puerulus: Ego, matercula.

Zoltanus Adg
disc. IV. cl. gymn. univ.

*

Iudex ad reum⁹ saepe damnatum et punitum:

Quid, tu iterum *hic* es? Nonne praecepi¹⁰ tibi nuper,¹¹ ne denuo¹² in¹³ conspectum¹³ meum¹³ venire¹³ audeas?

Reus: Ita est, carissime iudex. Equidem¹⁴ edepol¹⁵ nolui in conspectum tuum venire, nec praetermisi¹⁶ dicere huic custodi¹⁷ publico¹⁷ te mihi praecepisse, ne in conspectum tuum venirem: at hic (digito custodem publicum monstrans) *stultissimus noluit mihi credere!*

Alexius Czuppon.

⁵ gyufa ⁶ amit hallomásból tudsz ⁷ betegen fekszik
⁸ sütemény ⁹ vádlott ¹⁰ meghagytam neked, lelkedre kötöttem ¹¹ a minap ¹² újból, újra ¹³ szemem elé kerülni
¹⁴ én bizony ¹⁵ Istenemre mondom ¹⁶ elmulaszt ¹⁷ rendőr.

Hypatia. (5.)

Scripsit *Carolus Kingsley*. Hungarice reddidit *Arpadus Zigány*.
Excerpsit atque in Latinum convertit: *Valentinus Fehér*.

Hypocorisma obstupefactus introducit Mariam, quae inclinato corpore postquam Hypatiae litteras Oresti tradidit, cito egreditur. Orestes cum litteras perlegisset, quasi attonitus⁵⁶ stabat. Tum epistolam tradidit Iudaeo, qui haec legit: «Di immortales non sunt contenti dimidia adoratione; si is, qui Africae regnum appetit, odiosam crucem calcare⁵⁷ ausus erit Caesareumque eis, quorum in honorem id maiores nostri exstruxerunt, reddiderit, dignus erit, quocum vivam et moriar pro causa sancta deorum immortalium. Sed ad id tempus...»

— Nunc quid agam? — quaerit Orestes. — Sacra Christiana aperte deserere non possum. Honorius actutum⁵⁸ in crucem me tolli iubet.

— Quis enim dixit, ut sacra Christiana deseras! Polliceberis, quod petit Hypatia. Si tua coniunx fuerit, facilius ei persuadere poteris fieri non posse, quod optet.

— Per Iovem, hic est sermo sapiens! — exclamat Orestes. — Iudaeae, tu es mihi optimus amicus et consultor prudentissimus.

— Atque etiam servus maxime tibi obnoxius⁵⁹ — respondet Raphael — qui te valere iubet.

Raphael egressus ubi descendit in plateam,⁶⁰ Mariam conspicatus est, quae ipsum opperiri⁶¹ videbatur. Anus statim ad eum agressa anulum⁶² pretiosissimum monstravit: «En aspice, hoc tibi donum destinavi».

— Quid hoc est, mater? Iterum iterumque donum mihi offers?

— Ita, Raphael Aben-Ezra: matrem me voca, non vetulam, uti soles. Ne me rideas, Raphael, ego te amo tibi bene volo et male facis, quod ingratus es. Gere hunc anulum . . . ab omnibus te magiis⁶³ atque inimicorum fallaciis defendit.

— Quod si iam mihi destinasti, bene facis, mater.

⁵⁶ dermedt ⁵⁷ rátapos ⁵⁸ legott ⁵⁹ alázatos ⁶⁰ utca
⁶¹ vár ⁶² gyűrű ⁶³ bűbáj.

III. Unus dies in urbe Alexandria.

Interea Philammo et Gothi lente Nilo Alexandriam versus devehebantur. Oppida quondam celebria, quae tum iam pagi viles erant, praetervecti quodam vespere lacum Mareotis eremigarunt¹ et altero die prima luce in portum Alexandriae pervenerunt. Turba, quae ex omnibus terrae partibus eo confluerat, ingentes acervi² mercium,³ magna vis frumenti in litore exaggerata,⁴ praegrandes naves frumentariae, plurimi servi in foro venditati,⁵ multa poma, numerus ingens lintrium, mille aliae res quasi persuaserunt Philammoni operae pretium⁶ esse haec omnia cognoscere. Quare prima occasione usus a periculosus convectoribus⁷ discedere voluit.

— «Heus! — increpat⁸ Smidius — ergone vis aufugere?» Philammo haesitans constitit: — «Ego monachus et Dei sum» — respondet. — «Dei es, sive abis, sive manes. Sed si remanseris, militem ex te faciam.» — «Arma mea non vis et ferrum, sed ieiunium⁹ est et precatio — reponit¹⁰ Philammo. — Mittite me. Ego non ad caedam natus sum.» — «Canis ignave! — rudunt¹¹ saevi Gothi. — «Mittite eum, ut abeat — ait tum Vulfius. — Qui canis baculo agitur post leporem, latrator¹² ex eius captura¹³ edit.»

Philammo iam discedebat, cum Amalricus et Pelagia escenderunt.

— «Noli prius abire — ait Pelagia — quam totum vitae tuae cursum enarraris. Tam pulchre Graece loqueris, ut laeta audiam. Dic dum, sisne Atheniensis?» — «Nescio — respon-

det Philammo. — Vix memini me puerum audivisse dicere me esse Graecum et natum Athenis. Memini etiam magnae domus . . . atque in urbe cruentum¹⁴ fuisse proelium. Deinde sum latus in navem.» — «O Deus! — exclamat Pelagia. — Hoc reapse¹⁵ mirum est. Quis ex vobis, puellae, dixit nos inter nos esse similes?» — «Hoc fuit per iocum — dixit una ex puellis — atque etiam similes inter vos estis.» — «Similes sumus! Audin, Philammo? Debes ad nos venire. Multa ex te quaerere volo.»

Postquam dixit, ubi habitaret, ascendit lecticam.¹⁶ Philammo autem ex quodam homine quaesivit, ubi esset domus patriarchae. — «Domus patriarchae? — ait humilis macilentusque¹⁷ Graecus — ego scio, ubi sit, utique¹⁸ scio. Unusquisque civis Alexandrinus habet causam, cur sciat, ubi sit domus patriarchae. Nonne monachus es?» — «Is sum.» — «I igitur et percontare apud tuos sodales.» — «At id saltem dic, quā mihi eundum sit. Monachis irasci videris.» — «Mene irasci? Nimirum¹⁹ irascor. Primum quod Graecus sum, deinde quia sum philosophus, tum quia homo iustus semper odit falsum.» — «Hem, hem! quisnam te docuit philosophiam?» — «Ipsa Hypatia, fons optimae sapientiae. In eius vestibulo umbracula²⁰ et pallia iuvenum nobilium custodio, ut fruar emolumento²¹ doctrinae caelestis. Si iam tantopere cupis adire patriarcham, hoc tuum est, atque ego libenter eo te ducam.»

Ut ambulant, Philammo Graecum interrogat: — «Quis est illa Hypatia, de quā loqueris?» — «Quis illa sit, tu petro?²² Regina Alexandriae. Ingenio Minerva, gravitate Iuno, pulchritudine Venus est.» — «Hae vero qui sunt?» — «Quis sit Minerva? dea sapientiae. Iuno? regina deorum. Venus? hoc quidem nullum monachum scire decet, sed tibi dico: eam esse deam amoris.»

Tandem ad humilem patriarchae domum perveniunt. Duce itineris digresso adolescens per portam intrat. Petrus diaconus lector eum statim in cubiculum patriarchae introduxit, ad virum, qui non nomine, sed re Alexandrinis imperabat.

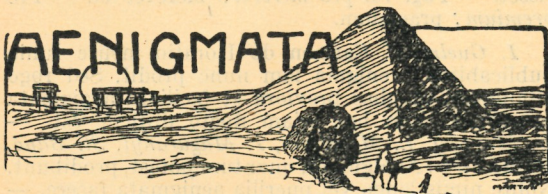
¹ átevez ² rakás ³ áru ⁴ felhalmoz ⁵ árusít ⁶ érdemes
⁷ útitárs ⁸ rárivall ⁹ böjt ¹⁰ felel ¹¹ ordítóz ¹² eb ¹³ fogás
¹⁴ véres ¹⁵ csakugyan ¹⁶ gyalóghintó ¹⁷ sovány ¹⁸ persze
¹⁹ természetesen ²⁰ napernyő ²¹ haszon, áldás ²² paraszt.

Cyrellus erat vir altā staturā pulchrāque facie; tota species ostendebat illum ad regnandum atque imperandum esse natum: frons lata atque alta, oculi fulgentes, vultus intelligentiae plenus, labra²³ paulum prominentia²⁴ significabant cum magno ingenio magnam coniunctam esse animi firmitatem. Patriarcha oculis acribus in Philammonem coniectis literas Arsenii resignavit;²⁵ quas ubi legit, suppressā voce dixit: — «Philammo... Graecus... legi te didicisse oboedire. Abbas te mihi commendat:²⁶ ergo ab hodierno die mihi oboedire debebis.»

Philammo post meridiem assidue aegrotos curavit, mortuos sepelivit, orbos, viduas consolatus est et cum concubia nocte²⁷ in domum patriarchae redisset, tam defessus in stramento²⁸ decubuit, ut prope iam dormiret, priusquam oculis connivisset.²⁹ Subito feroci clamore excitatus est: «Ardet templum Alexandri! Aduvate, Christiani! Ignis saevit!»

Ad numerum proximam.

²³ ajk ²⁴ előreálló ²⁵ feltör ²⁶ ajánl ²⁷ éjfélután
²⁸ szalma ²⁹ behúny.

Solutiones aenigmatum numeri VII.

1. Ars longa, vita brevis. — 2. Inter duos litigantes tertius gaudet. — 3. Anna 7 amicas et 30 poma habuit. — 4. Latet arbore opaca aureus et foliis et lento vimine ramus. — 5. O superbe, quid superbis? Tua superbia te superabit; nam terra es et in terram ibis.

Aenigmata recte dissolverunt: Budapestini:
Rgymn. *Verbőczy*: Lad. Pokoly, Lad. Madarász, Car. Mandello; rgymn. *Rex Matthias*: Lad. Porjesz, Ervinus Zalán; thgymn. *Paulina Veres*: Livia Mahler, Magdalena Dövényi, Elis. Ivanovszki, Agnes Lukács, Clara Rónai; *Scholae Piae*: Ernestus Bérczy, Franc. Acsay, Lad. Kaposy; gymm. *Évang.*: Ioannes [Riesz; *Sophianum*: Marianna Renner, Magd. Fajcsek; gymm. *Inst. prof. er. adiunct.*: discipuli III. classis; Lad. Wagner, Ioannes Munk, Adalb. Kramer, Steph. Neuwald, Ioannes Orlay, G. Kartal, A. Losonczy; rgymn.

S. Ladislaus: Lor. Tarnóczy. — *Dombóvárii*: Steph. Banó, disc. anonymus. — *Miskolcini*: gymm. cath.: Dionysius Simon, Julius Prókay, Lad. Bubnó, Ios. Bányász, Barabbas Tóth, Tiburtius Tihanyi, Geysa Marót. — *Magnae Canissae*: Geysa Kozáry, discipuli VIII. classis, Ios. Révai. — *Scarabantiae* thgymn. cath.: Elisabetha Maurer. — *Szolnokini*: Franc. Miederer. — *Arrabonae* thgymn.: Susanna Schlesinger, Helena Szabó. — *Keszthely*: Victor Kósa, Marc. Wolf. — *Nagykálló*: Nic. Kerekes, Lud. Tarpay, Geysa Bakonyi, Alex. Tölgyesi, Ios. Uri, Georg. Bucsánszky, Ioannes Bereczky, Andr. Bornemissza, Car. Birta, Nic. Királyfalvi, Lad. Borsy, Andr. Perkedi, Steph. Magyar, Franc. Siposs. — *In Batavia* I. cl. gymnasii *Schiedamensis*:

Praemium sorte Ladislao Porjesz. Francisco Acsay, Helenae Szabó et gymnasio Schiedamensi obvenit.

1.

Nonnulli discipuli gymnasii Miskolciensis aestate praeteritā excursionem¹ fecerunt¹ in campos Hortobágyenses. Aliquando, dum solem orientem et planetam² immensam³ mirantur, agasonem⁴ equo celerrime vectum conspiciunt. Is brevi tempore ad equitat⁵ ad discipulos. Conferunt⁶ sermonem⁶ inter se⁶ et unus ex discipulis interrogat agasonem, quot equos habeat. Agaso interroganti respondet: «Si triplo⁷ plus⁷ equorum haberem, quam habeo, praeterea tot, quot menses, hebdomadas,⁸ dies habet annus: tum ducentis septuaginta uno haberem minus, quam mille. — Quot equos agaso habuit?

Alexius Czuppon.

¹ kirándul ² síkság ³ mérhetetlen ⁴ csikós ⁵ odalovagol
⁶ beszélgetésbe elegyedik ⁷ háromszorta több ⁸ a hét.

2.

Aenigma crucis.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12		13			14			15		
16		☒		☒		☒		☒	17	18
19		20		21		22	23	24		
25			26		☒	27				28
	29		30			31		32		
33		34		35	☒	36				
37									38	39
40		41			☒	42	43			
44		45	46					47	48	49
50	51				☒	52				
				53	54				55	
—	→	56		57						

Ex aenigmate recte soluto proeminet in versibus binis directis distichon de pace Trianonicā.

Versus directi: 1 (4) qui odit (numerus in parenthesi significat numerum litterarum, ex quibus vocabulum constat). — 5 (2) bene Graece. — 7 (4) bōs frumentum terens. — 12 (2) evade! Es! — 13 (3) Pluto. — 14 (3) directionem motūs interrogat. — 15 (3) qui emere amat. — 16 (2) coniunctio adversativa. — 17 (2) mihi (retrorsum). — 25 (3) femina, quae aliquā re utebatur. — 26 (2) coniunctio. — 27 (5) regio Troiae. — 33 (5) corona Papae. — 36 (5) muli (retrorsum). — 40 (2) pronomen. — 41 (3) αμφ. — 42 (5) populus in Arabia. — 50 (5) qui chordas impellit, radit. — 52 (5) ut donas. — 56 (2) praepositio. — 57 (7) flamma de magna est, sed brevi exstinguitur.

Versus librati: 1 (3) frustum (t deest). — 2 (5) peior fame. — 3 (2) tribuo (retrorsum). — 4 (5) caerimonia. — 5 (2) II. persona verbi: *sum*. — 6 (4) pronomen interrogativum (littera I. et II. commutandae sunt). — 7 (2) pronomen personale. — 8 (3) flumen maximum Russiae (littera II. et III. commutantur). — 9 (2) illi (retrorsum). — 10 (7) vaticinari. — 11 (2) radix verbi: *nare*. — 18 (2) = 1500. — 19 (4) capite signum dat. — 20 (3) exitus verborum III. personae praet. imp. act. — 21 (3) fiat. — 22 (2) coniunctio. — 23 (5) equum freno dirigo. — 24 (2) pergo. — 28 (3) acc. masc. plur. pronominis (retrorsum). — 29 (5) tiasum salto. — 30 (4) in . . . sunt animae mortuorum. — 31 (5) inf. pass. verbi: *mitto*. — 32 (4) motus aquae. — 34 (3) dilige. — 35 (5) = asporta. — 37 (2) littera Graeca (= 3. 14). — 38 (2) ecce. — 39 (2) mihi. — 43 (5) fut. verbi: *possum* (retrorsum; e deficit). — 44 (5) non calui. — 45 (4) sitis (verbum). — 46 (4) animal Africae, cornua habet acutissima. — 47 (4) ab omnibus partibus (. . . *que* deficit vocabulum; retrorsum). — 48 (4) Saulus . . . (.) factus est (-us deficit nomen). — 49 (4) part. perf. verbi: *uro*. — 51 (3) eo modo (retrorsum). — 52 (3) dat. numeri: *unus*. — 53 (2) ille. — 54 (2) coniunctio adversativa.

I. *Guelmino*.

Dissolvendum ad saltum equulei.

*Om		a
e	ex	et
ni	ni	dit
pe	ram	hil

Verba ultima imperatoris Septimii Severi.

Victor Kósa,
disc. VII. cl. gymm.
Keszthelyensis.

4.

U m m m S

5.

Quando quis in conclavi est sine capite?

Salse dicta.

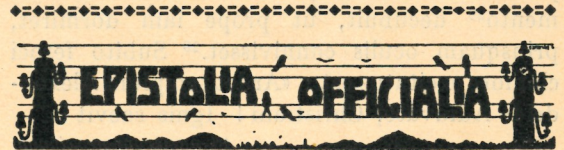
A. Rivarol, philosophus Italus, dixisse fertur: «Si viginti homines colloquantur de nobis, undeviginti dicunt malum et unus, qui bonum dicit, male dicit».

Demosthenes, orator Graecus, rogatus est, quomodo facultatem dicendi comparavisset. Ille respondit: «Plus olei absumebam, quam vini».

Aristoteles, philosophus Graecus, quondam rogatus est, quid esset spes. «Spes est somnus vigilantium.» — respondit Aristoteles.

W. Busch dixit: «Nos omnes habemus sententias stultas, sed prudens non dixit eas.»

Victor Kósa
disc. gymm. Keszthelyensis.

Corrigenda numeri 7. (1935. Mart.) pag. 65. pro *Summae Pontificis: Summi Pont.* — Pag. 66. pro *lagiri: largiri.* — Pag. 74. pro *succurisset: succurrisset.* — Pag. 75. pro *mereret: mereret et.* — Pro *premium: praemium.*

I. *Guelmino*. Carmen de Horatio mense Iunio publicabitur. Aenigma iam nunc prodit. Sed rogo humillime, ut alias breviora et faciliora aenigmata componas, nam hoc etiam docto difficile est. — F. Marossy, L. Mihálsik, I. Magurányi, St. Banó, F. Miederer. Aenigmata, quantum potest, prodibunt. Nolite nimis longa vel puerilia aenigmata facere. — Anonymus Dombóvárens. Oblitus es nomen tuum inscribere. — I. Daum., B. Vajda, K. Gáldy, I. Fejnóházy, L. Mihálsik, Z. Ady, I. Törs. Iocosa vestra nonnunquam sale carent; si ne moderator quidem invenire potest, quando et quid ridendum sit, quanto minus lectores intelligent iocum! Quorum magna pars tamen publicabitur, nonnulli iam nunc prodibant. — C. Ács. Opusculo Rákócziانو, ut vides, iam usus sum. — G. Kaul. Occasione data aliam similem fabulam quoque velim accipere. — De reliquis litteris proxima occasione. — *Schiedam*. Quamquam discipuli primae classis gymnasii Schedamensis estis, tamen non solum legitis Iuventutem, sed etiam aenigmata recte solvere potestis. Quae cum ita sint, imo ex pectore gratulor magistro vestro vobisque. Sic itur ad astra!

Conclusio IX. numeri adornandi Cal. Mai. Lectoribus dies festos Paschae felices fortunatos!

Sumptibus Societatis Magistrorum Intermedi-scholarium Catholicorum. — A Katholikus

Középiskolai Tanáregyesület költségén.

(Praeses: DR. IOANNES KISPARTI, elnök.)